

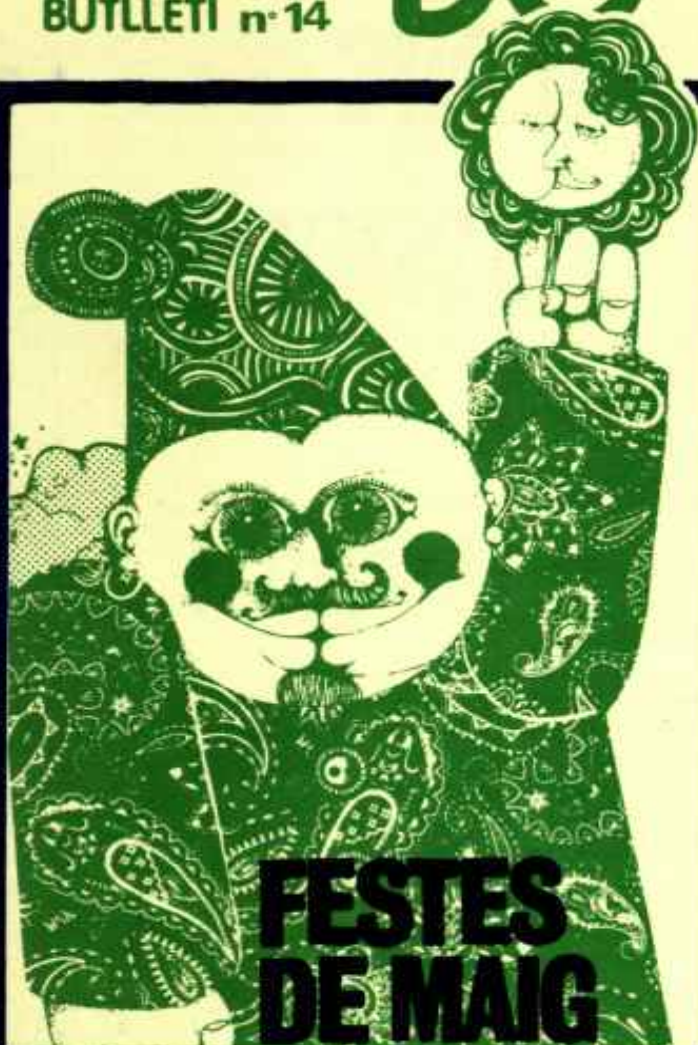
Nº cas 4232
CEDOO
FONS
A VILADOT

GUINAR.

associació de veïns
"JOAN MARAGALL"

BUTLLETI n° 14

DO

el cinturó

1966-1976: DEU ANYS DE CONFLICTE

El 1er de maig de cada dia

Pi de la Serra
ENTREVISTA

joper

Teléfono 236.65.76

P.º Maragall, 255 - BARCELONA-16

GRAN ASSORTIMENT
DE MOBLES METÀL·LICS
PER TERRASSA I JARDÍ

joguines per la mainada

COPISTERIA XALOC

Copisteria Xaloc ha col·laborat
en l'edició d'aquest Butlletí.

Estem al vostre servei al carrer
Concepció Arenal, 261
t. 349 58 04
de 9 a 2 h. i de 4 a 8 h.

botiga d'olis i sabons

c. Praga, 1

GRONXADORS PLEGABLES

CONDALIN®

Siglo XX, 95 - Teléfono 235 40 91
Fábrica: Dante Alighieri, 163 - Tel. 220 70 00
BARCELONA-16

El 1er de maig de cada dia

La celebració del 1er. de Maig, festa dels treballadors des de fa molts anys, ens obliga a esguardar atentament el que al nostre país està succeint dins del moviment obrer. Si més no, el coratge amb que el món del treball lluita per els seus drets -enmig de la crisi econòmica i de la discriminada tolerància política- així com la sang vessada a diverses ciutats espanyoles -el record de Vitòria encara ens aclapara-, ens exigeixen reflexió i presa de posició conseqüent.

Ens trobem davant de la primera "festa del treball" del postfranquisme. Un 1er. de Maig que encara no és diferent però que ja és esperançador. No es diferent perquè els objectius bàsics dels treballadors encara no s'han obtingut (uns sindicats representatius, unitaris, de classe; els drets de manifestació i de vaga...) perquè dirigents i militants obrers resten encara en presó.

Però la força i l'amplada del moviment obrer avui sí que és diferent. I les seves reivindicacions s'ajunten i convergeixen amb totes les reivindicacions i necessitats més sentides de totes les capes populars, de tots els ciutadans, de tot el poble. Així, l'amnistia i les llibertats. Objectius pels quals mils de ciutadans de Barcelona s'han manifestat l'1 i el 8 de febrer. Objectius pels que cal continuar lluitant, fins aconseguir-los.

Un altre punt important comú al moviment obrer i al moviment popular és el del cost de la vida. En aquest sentit, cal repetir un cop més que no estem disposats a admetre que la crisi d'una economia malaltissa -en la que només en sofrim les conseqüències, però que només hi decideix l'oligarquia- reposi sobre les espatlles més dèbils i en les economies domèstiques més fluïxes i en les butxaques més buides. Així, doncs, al crit de "amunt els sous, abaix els preus" és cada cop més un crit unànim.

Som absolutament conscients de que només la participació real de tots els sectors (fàbriques, barris...) en la gestió de l'economia i en les decisions del poder podran solucionar les nostres necessitats i frenar i arreglar els desgavells urbanístics i de tota mena que patim els barris. Ens calen, doncs, ajuntaments democràtics i, en aquest moment de transició que atrevessa el país, un pas previ és la dimissió de tots els consistoris. Tot això enmarcat en una autonomia real que implica, com a primer pas, el restabliment de l'Estatut d'Autonomia.

A totes aquestes qüestions el moviment obrer no n'és aliè. Ans al contrari, davant dels greus problemes amb que s'enfronta el moviment obrer -atur, manca de llibertats, etc.- sap que només l'unitat de tots els que lluitem pels mateixos objectius podrà fer-nos avançar.

* - * - *

Març - Abril 1976

BUTLLETI DE L'A.V.
JOAN MARAGALL-GUINARDO
La Bisbal, 40-42

Imprimeix Xaloc
Concepció Arenal, 261
Dep.L.B. 39514-1973

SUMARI

EL 1er. DE MAIG DE CADA DIA	pag.	3
EL CINTURÓ, 10 ANYS DE CONFLICTES	"	4
FESTES DE MAIG	"	6
PI DE LA SERRA, ENTREVISTA	"	8
LES FESTES DE MAIG AMB ENYORANCA...	"	11
Informen-nos!! L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA	"	12
CALAIX DE SASTRE....	"	15

EL I CINTURÓ DE RONDA

1966 - 1976 : DEU ANYS DE CONFLICTE

No ens cansarem mai de dir i de repetir "NO AL I CINTURÓ". Serem tant constants en la negativa com l'Ajuntament en la programació, pla darrera pla, d'aquesta autopista urbana que en realitat el que serà és una AUTOPSIA urbana.

Una destrossa....

TOTS ELS VEÏNS SOM AFECTATS.

El Cinturó partiria el barri en dues meitats difícilment comunicables, ja que a la part alta (cap a la Rbla. Volar) el Cinturó queda enclotat i cap a la part baixa enlairat (amb pas elevat a la Pl. Maragall). A més d'una llarga llista d'afectats -el Guinardó és la zona més afectada al llarg de tot el trajecte del Cinturó- representa un augment del soroll, de la contaminació i en general un colapsament del tràfic dins del barri a causa dels carrers que queden tallats com pels carrers-accessos al Cinturó i als Tunels de la Rovira que atrauran molts vehicles.

La construcció del Cinturó reporta un elevadíssim cost social, impossible de justificar:

Vivendes	761
Comerços	112
Indústries	160
Llocs de treball	1.572
Places escolars	1.525
Altres: mercat, Pl. Maragall,....	

Es pot calcular un total d'afectats de 10.504 persones.

Fa deu anys que el Guinardó viu amb el neguit d'aquesta obra. Al 1966 els veïns es van assaventar que el Cinturó estava a informació pública. Des d'aleshores se n'ha parlat molt, s'han fet moltes propostes (un primer traçat, un segon traçat i un tercer traçat que és exacte que el primer...) i també moltes protestes. Però el Cinturó ha anat fent el seu camí. Ja ha entrat al barri i per la porta gran: amb el desastrós pas elevat de la Pl. Alfons X. Cal que tot el barri estigui convençut de la raó del NO al Cinturó.

El desastrós pas elevat a Alfons X

Una falsa raó.

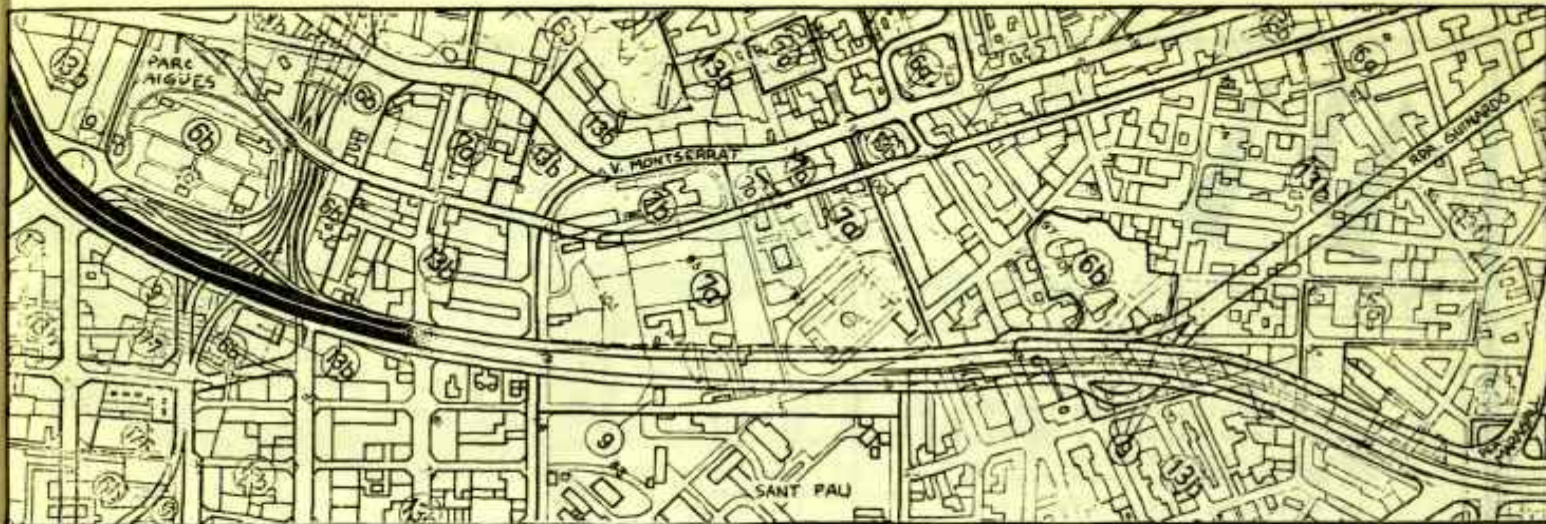
CAL POTENCIAR EL TRANSPORT COL·LECTIU

S'argumenta la conveniència del Cinturó com una solució al problema del tràfic a Barcelona. Espanta la pobresa de l'augment!

Barcelona, la tercera ciutat del món més densament poblada, ja no té ni tindrà espai per al transport privat. Només el transport públic pot resoldre el problema. Són uns altres els "interessos" i els "augmentos" que, d'una manera amagada, impulsen el Cinturó....I és així com ens preguntem per què no s'amplia més de pressa la red suburbana? I ens ho preguntem més seriosament quan veiem aquestes xifres comparatives de costos:

	Preu mig Km. en ptes.	viatges/hora en 1 sentit	repercussió costos per viatger Km/hora
AUTOPISTA URBANA	500 milions	7.500 vi./h.	66.500 ptes.
METRO	100 milions	50.000 vi./h.	2.000 ptes.

UAB
Biblioteca de Documentació
i Hemeroteca General
CEDOC

El Cinturó de Ronda segons el Pla Comarcal de 1976 (la part negra és la ja construïda)

Llençar diners....

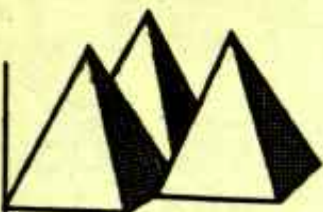
EL QUE VOLEM SÓN EQUIPAMENTS!

El Guinardó, com qualsevol altre barri de Barcelona, té molts problemes per re-soldre. Quantes d'aquestes necessitats podrien resoldre's amb els diners que costa el Cinturó? Si prenem com a mòdul escàs el preu de 500 o 600 milions de pessetes per cada Km. d'autopista urba-

na i valorem, encara que només sigui per sobre, el valor de les expropiacions a realitzar, anem cap a unes xifres fabuloses. Fer el Cinturó vol dir que en comptes de més escoles, de més zones verdes, de més serveis i equipaments, en perderem alguns que ja tenim...I que ningú ens vulgui explicar que el cinturó crearà riquesa a no ser que es refereixi a les grosses i mai prou tipus butxaques d'uns quants especuladors.

cronologia

- 1903.- Leon Jaussely concep el primer esboç de Cinturó.
- 1917.- Porcel i Romeu elaboren pel Pla General d'Urbanisme de Barcelona un projecte que anomenen "Passeig de Ronda".
- 1953.- S'inclou dins del Pla Comarcal.
- 1966.- El Consell Ple Municipal aprova el projecte del Cinturó que afecta el barri (traçat A). Surt a informació pública i rep impugnacions.
- 1968.- L'Ajuntament estima les impugnacions.
- 1969.- Surt a informació pública un nou projecte (traçat B) que també és impugnat pels veïns.
- 1969 (novembre) La Comissió d'Urbanisme aprova el Pla Especial del I Cinturó de Ronda de la Pl. Cerdà a Lesseps.
- 1970 (juny) El Consell Ple Municipal deixa sense efecte el traçat B i sol·licita dels seus serveis tècnics un estudi d'altres possibilitats. Els tècnics no fan altra cosa que proposar altre cop el traçat A, sense cap esmena.
- 1970 (agost) S'aprova novament el traçat A i surt a informació pública. Es presenten més de 600 impugnacions.
- 1970 (novembre) La C. d'U. aprova el tram que va de Lesseps a St. Quintí.
- 1970 (desembre) Es construeix l'Associació de Propietaris i veïns afectats pel Cinturó del c/ Olesa i rodalies.
- 1971 (3 octubre) Acte al cinema Maragall sobre el Cinturó amb la presència d'en Tarragona.
- 1971 (desembre) El C. Ple M. decideix crear una comissió mixta Ajuntament-Veïns afectats pels dos traçats A i B.
- 1972 (abril) El C. Ple M. aprova definitivament el Traçat A, i fa promeses que s'estudiaran solucions per mitjà del Tunel.
- 1972 (maig) Constitució Associació de veïns afectats pel Cinturó de Ronda del c/ Renaixament i rodalies.
- 1973 (gener) La C. d'U. aprova el tram St. Quintí a Av. José Antonio.
- 1973 (maig-juny) Exposició sobre el I Cinturó al Mas Guinardó.
- 1973 (juny) L'Ajuntament desestima la solució subterrània.
- 1974.- La revisió del Pla Comarcal inclou el Cinturó sense canviar el traçat.
- 1976.- La nova presentació del Pla Comarcal a informació pública no presenta cap variació pel Cinturó. Assemblea al cinema Maragall per posar en marxa una nova campanya contra el Cinturó.

**LA IDEOLOGIA POLITICA DEL ANARQUISMO
ESPAÑOL (1868 -1910): José Alvarez**
Juncó

La obra pretende analizar el anarquismo desde el punto de vista ideológico concretando se al caso español y durante los cuarenta primeros años de su historia, precisamente la época en que define sus posiciones fundamentales.
660 pág.

SIGLO XXI DE ESPAÑA EDITORES S.A.
Ptas. 750' -

CUBA: ¿DICTADURA O DEMOCRACIA?
M. Harnecker

El libro contiene principalmente el material reunido en conversaciones con el pueblo cubano y por asistencia a asambleas en fábricas y barrios.

SIGLO XXI DE ESPAÑA EDITORES S.A.
Ptas. 200' -

CATALUÑA CONTEMPORANEA II (1900-1936)
Albert Balcells

Se compone de un esquema informativo sobre la evolución global de Cataluña durante el primer tercio de nuestro siglo y de una selección de documentos que se consideran especialmente significativos para la comprensión de cada aspecto de la problemática considerada.

SIGLO XXI DE ESPAÑA EDITORES S.A.
Ptas. 130' -

EL FRACASO DE LA MATEMÁTICA MODERNA:

El autor arguye que una enseñanza que excluye los números en beneficio de unos conjuntos bastante vacíos, no satisface los deseos ni las necesidades de la abrumadora mayoría del estudiantado.
197 pág.

SIGLO XXI DE ESPAÑA EDITORES S.A.
Ptas. 250' -

LA SEXUALIDAD FEMENINA:
Ramón Serrano Vicens

El autor pretende la divulgación masiva de una de las aportaciones más interesantes a la ciencia de la sexología.

EDICIONES JUCAR S.A.
Ptas. 250' -

festes de maig (guinardó del 2-9)

**associació
de veïns
Joan Maragall**

Sornaguer, amb un sol a la mà i el somriure als llavis el Mag de les Festes de Maig ha sortit per els carrers convocant a gatzara i xirinola.

Ara fa dos anys va sortir per primera vegada el cartell (tot negre) de les Festes de Maig. L'associació pretenia crear unes festes populars que amb el temps esdevinguessin gairebé tradicionals. El Mag del cartell va aparèixer l'any passat (tot vermell), per segona vegada, vencent totes les dificultats a fi de no faltar a la cita. I per tercera vegada (de color verd) sentim ara la seva veu que ens convidava: "Ep, tothom a punt, que ja estem de festes...."

Prou atrafagats que anem cada dia.. prou que trobem a faltar estar junts i uns inicis de vida col·lectiva... prou enmurriats que anem tot l'any. Amb la contribució d'uns moments de cadascú les Festes poden crear un nou temps col·lectiu, obert i engrescador.

Aquí al costat hi ha el programa, amb un recull d'activitats que poden interessar a tothom. Són unes Festes, però, que encara es queden curtes, que han de créixer i millorar en els anys propers. Serà amb la participació de tots com eixamplarem el programa. L'associació està oberta de bat a bat a col·laborar per fer unes festes del Guinardó (al maig o quan sigui) fruit del treball de totes les entitats i veïns del barri. Les festes de Maig doncs, saluden ja des d'ara a aquesta possible "Festa Major 1977".

El grup de festes agreix totes les col·laboracions: al cinema Maragall, al grup Torxa, al PEM, al Centre de dones... que han col·laborat a extendre les festes. També agraïm l'aportació de la Junta Municipal del Districte.

PROGRAMA

Diumenge, dia 2

10'30 h. **ESMORZAR DE GERMANOR**
COCA, VI BÓ I ANIMACIONS A LA "FONT DEL CUENTO"
(PARC DEL GUINARDÓ)

17' - h. **PUTXINELLIS CLACA**
I BERENAR AMB XOCOLATA DESFETA • TEATRE, TELÉGRAFOS nº 69

Dimarts, dia 4

22'30 h. **RECITAL Pi de la Serra**
en el cinema MARAGALL

Dijous, dia 6

22' - h. **MOSTRA DE CINEMA INDEPENDENT CATALÀ**
ALS LOCALS DE L'ASSOCIACIÓ, C/ LA BISBAL, 40-42

Divendres, dia 7

22' - h. APUNTS PER A UNA ALTERNATIVA:
De la torreta amb jardinet
a la cultura de l'asfalt • REFLEXIONS CRÍTQUES SOBRE
ELS EQUIPAMENTS SOCIALS DEL GUINARDÓ.
A CÀRREC DE, RAIMON BONAL I JOAN COSTA, SOCIOLEGS
C/ LA BISBAL, 40-42

CONFERENCIA COL·LOQUI

Dissabte, dia 8

17' - h. **II CROS INFANTIL I JUVENIL DEL GUINARDÓ**
al CAMP DEL ST. MARTÍ (AV. VERGE DE MONTSERRAT)

22' - h. **SOPAR I FESTA** A L'ESCOLA VERGE DE MONTSERRAT
FINAL DEL C/ VARSOVIA (baixos església de Montserrat)

Diumenge, dia 9

12' - h. **SARDANES** amb la cobla Municipal de Barna.
A LA PCA. PUIG I ALFONSO (V. MONTSERRAT)

17' - h. **CINEMA per a tothom**
• Las aventuras de Alicia
• Dos hombres y un destino
AL TEATRE C/, TELEGRAFOS nº 69

EXPOSICIÓ DE CERÀMICA

Durant la setmana estarà oberta una exposició
de CERÀMICA POPULAR CATALANA als locals de
l'Associació. S'inagurarà el dia 2 a les 13 h.

ENTREVISTA

Comencem en aquest butlletí un apartat dedicat a entrevistes amb gent que viu al Guinardó. Es una manera de saber qui som, què fem i què pensem.

La casa de Francesc Pi de la Serra està atapeïda d'objectes estranys i imversemblants; hom hi pot trobar des del maniquí articulat amb una vestimenta autèntica de l'època, al Picasso original, passant per un dibuix porno-polític (?) d'en Perich fins a una cadena semblant a les emprems dels grups "ultres".

El que sí realment val la pena, però, és el despatx d'en Quicu, el seu "Sancta Santorum", l'habitació on Francesc Pi de la Serra escriu les seves cançons, plena de papers per tot arreu. La grossa taula central n'està atapeïda, el terra enmoquetat també serveix per a dipositar-hi papers i llibres; en definitiva, sembla que a la petita habitació no hi hagués de cabre res més, però estem segurs que Francesc Pi de la Serra n'hi faria cabre moltes de coses.

I per acabar-ho d'arreglar, a l'habitació-estudi d'en Quicu hi ha una gran col·lecció d'instruments de corda que ronda la xifra dels 40 objectes d'aquest tipus.

Després d'haver passat revista a l'habitació on ens trobàvem, i quan anàvem a començar, un incident extern a l'equip de redacció del butlletí que semblà que volia truncar l'entrevista. L'incident ocorregut entre aquelles quatre parets recobertes de llibres i de guitarres, que "gràcies a Déu" no va ocasionar cap víctima, va ser que se'n va espatllar la cinta grabadora, però en Pi de la Serra, donant mostres d'un gran esperit "chapucer" (ara en diuen bricolage) ens ho va arreglar ràpidament.

BUTLLETÍ: Podríem començar amb el tema de les suspensions... Et deus trobar molt desmoralitzat, no?

QUICO: Desmoralitzat no és ben bé la paraula, perquè a mida que ha passat el temps ja ens hi hem anat acostumant; el que passa és que t'emprenyes molt i et sens impotent.

Heu pensat alguna manera de defensar-vos?

Sí, però el que passa és que nosaltres no som molts i la cançó es mou a un nivell d'individualitats. Fer alguna acció és possible, sí, però és difícil. Però ja se'n fan: es demanen explicacions, es recorre, es torna a intentar...

I quines excuses us donen normalment?

De vegades diuen que "no procede" o "por la autoridad que me ha sido xonferida he decidido anular el recital" o t'expliquen qualsevol història inventada o només et diuen que NO. Es pot extraviar el permís i no arribar el dia que s'ha de cantar. O es pot "traspapelar". O bé et poden demanar una sèrie de requisits a última hora que siguin impossibles de tenir abans de cantar. O fer pressions als empresaris per a que no et lloguin el local. En fi, tot el que us puguin imaginar.

Això de les pressions dels empresaris va ser el que va passar a Madrid, no?

Jo no sé si van fer pressions, però el que sí sé és que l'empresa no va voler llogar-me el local perquè deia que jo era conflictiu.

Hi ha alguna diferència entre la situació a Catalunya o als Països Catalans de la resta de l'Estat espanyol?

Sí que hi ha diferència. A Barcelona es pot cantar a la província i aleshores depèn de com i de quan i dels llocs. Però es canta. Hi ha alguna diferència, sí.

Hi ha normes en això de les suspensions?

Tot això parteix de que això és un Estat de Dret. Aleshores hi ha una llei d'Ordre Públic que afecta tots els ciutadans: a tu i a mi. I en aquest moment a tu et podrien agafar per qualsevol

francesc pi de la serra

cosa que ells creïessin... Una vegada a en Lluís Llach li van dir que hi havia una llei de l'any 33 que no permetia parlar amb el públic i dir res més del que s'havia presentat. Aquesta, naturalment, és una llei feta per a les "varietats"... Et poden dir que si la gent crida "amnistia", allò és un "mitting" o que si cantes a benefici d'algú és un acte de beneficència.

Tens algunes cançons més prohibides que d'altres? Com ho tens això?

Bé, a partir de novembre o desembre de l'any passat va haver-hi una nova llei dins del Ministeri amb la qual —almenys jo, i d'altres també— ara tenim totes les cançons censurades per a tot l'any i per a tot l'Estat espanyol. Sempre les mateixes. Això és una mesura pràctica sempre i quan et censuren poques cançons. Llavors a mi me n'han censurat moltes; he presentat recurs a per fi he aconseguit que només me'n censurin quatre: "Cuba 75", "Igual que ahir", "Cançó de mi" i "El burro i l'àguila". I aquestes les tinc censurades tot l'any i per a tot l'Estat. Però després, cada província també fa la seva censura.

Que generalment és més forta...

En aquest cas no; a Barcelona és més fluïxa.

Però, per exemple, "Igual que ahir" la tens en disc, no?

Sí, però això no té res a veure; "El burro i l'àguila" també la hi tinc. La censura de disc és una altra cosa. Continuament estem cantant cançons que no podem gravar i gravant cançons que no podem cantar en els recitals. És un merder increïble.

El grup "Coses", però, fa pocs dies que els vaig sentir a cantar "El burro i l'àguila". Vol dir això que ells la poden cantar i tu no?

No, això depèn. Depèn sempre del funcionari. Ja us dic: aquesta cançó a fora no es pot cantar i a Barcelona sí.

UAB
Biblioteca de Comunicació
General
CEDOC

Continuament estem cantant cançons que no podem gravar, i gravant cançons que no podem cantar en els recitals. Es un merder increïble.

No som cantants de masses, perquè no ens deixen. Si nosaltres poguéssim cantar el que volem —per tant no hi hauria d'haver censura—, i on volem —no hi hauria d'haver permisos— i tinguéssim al nostre servei els mitjans de comunicació que no tenim, aleshores podríem establir una sèrie de connotacions a cada cantant.

Perquè armar el merder pel merder és absolutament negatiu.

Que en un recital meu es cridi: "Ea, ea, ea, el búnker se cabrea", no té cap sentit, perquè el búnker està a Madrid i no es cabreja perquè jo faci un recital al Palau dels Esports. El búnker ni se n'entera.

No vull dogmatitzar en absolut, però quan la gent crida crec que s'ha de respectar el cantant, i s'ha d'intentar no cridar quan el cantant canta.

Els aplaudiments m'agraden molt, però també me la porten una mica fluixa.

I vosaltres heu notat els canvis de ministres? Això que diuen que sí en Pio Cabanillas era tant lliberal...

En absolut, ara no me'n recordo, però no notem res.

* * *

Si vols, podem passar ara a la teva evolució personal dins de la cançó: com ha estat i com has arribat a aquest punt, des del principi —amb la teva imatge d'"enfant terrible"— fins ara...

Bé, aquesta imatge la donen el periodistes més que el públic. Potser el públic també, però la gent no m'ho diu massivament. Tampoc sé fins a quin punt he arribat. Però on sigui que he arribat ha estat a base de pençar, cantar, fer cançons i intentar-les depurar al màxim.

Has notat un canvi en el públic que et segueix normalment?

Sí: per sort ara ve més gent que abans. Però el cas meu no té res d'extraordinari. Em costa molt fer cançons i crec que tinc forces cançons complicades. No dic que siguin bones o dolentes, però sí una mica hermètiques. Aleshores, potser això fa que s'hagin de sentir varies vegades. Però això són coses de les quals no n'estic massa segur. Llavors, el que notes és que la gent que ara ve, de 16 i 18 anys, és una gent nova, amb una altra perspectiva i una altra mentalitat, perquè és gent que ha nascut dins de la cançó. El públic jove ja reacciona com a públic normal. Aquesta és la diferència notable que hi trobo.

Aleshores, el fet que la major part del públic que ve ara sigui jove què vol dir? Que la gent que abans anava a "fer país" ara ja no ve?

No, jo no he dit "la major part"... Jo he dit "la gent jove que ve..." Però no és la major part perquè ve gent de totes les edats. Generalment hi ha una majoria de gent jove. Em sembla que això és normal. La cançó va lligada a tot un esquematisme que comporta que una sèrie de gent potser es cregui que no li interessa perquè és gran. És un error, crec. Però ve tota mena de gent, i no només gent jove. No és un públic de "teenagers" com pugui tenir un cantant de moda.

Com és que tu no has estat mai un cantant de "boom" com ara en Llach?

En Lluís és una persona que penca com tots, que està evolucionant constantment i que treballa molt. I jo no he vist cap "boom" d'en Lluís. Per a mi, això és un invent de la premsa. El que passa és que en Lluís ha estat molt de temps prohibit i és un cantant que té molt poder de convocatòria. Però no n'ha fet massa cas d'aquestes coses. Això són coses de la premsa.

Però no hi ha una diferència notable entre un Llach que és un cantant de masses i tu, amb un públic que et segueix, però sense poder arribar mai a tothom?

No, això no. Perquè no hi ha cap cantant de la cançó catala-

na que sigui un cantant de masses en aquest moment. No som cantants de masses perquè no ens deixen. Jo no crec que tingui un públic que em vagi seguint, perquè hi ha públics que no em poden seguir. Com el de Galícia, per exemple. Perquè el que sí és cert és que fa uns anys no es podien der Palaus i ara se n'han pogut fer. Però a part d'això no hi veig tanta diferència. La reaparició d'en Lluís Llach després d'estar un temps fotut és un fenomen de victòria per a nosaltres i per a la gent. I l'actuació d'en Raimon és una actuació de reafirmació artística i cívica d'una persona que es reafirma en un moment molt difícil com era el moment en que va cantar. Jo vaig pretendre que la meua actuació fos una actuació normal sense cap connotació, sabent que ja n'hi haurien i que n'hi ha d'haver. Va ser difícil, ja m'ho imaginava, però crec que m'en vaig sortir. Estem en una situació tant sotsdesenvolupada en quan a continuïtat i a poder cantar normalment que totes aquestes qüestions de "majoria-minoria", "cantant de masses-cantant excels" no són por a nosaltres, perquè no tenim oportunitat. Si nosaltres poguéssim cantar el que volem —per la qual cosa no hi hauria d'haver censura— i on volem, —no hi hauria d'haver permisos— i tinguéssim al nostre servei els mitjans de comunicació que no tenim, aleshores podríem establir una sèrie de connotacions a cada instant. Però en aquesta situació és molt difícil perquè cadascú fa el que pot.

Això de les files zeros, què...?

Respecte a les files zeros, crec que nosaltres hem de fugir de les repeticions. Aquest és un país que està molt fotut, que és petit i que el foten continuament; aleshores, una de les falses maneres de sortir d'aquesta fotudesa és caure en un provincialisme —i entenc per provincialisme basar-se en una sèrie de coses prescindint de tot el demés—. És a dir, en Rai-

ENTREVISTA

mon va fer l'acte al Palau en un moment en que en Franco estava agonitzant; aconseguí el permís i convidà a tota una sèrie de personalitats, tant artístiques com cíviques, a l'acte i fou una demostració de solidaritat envers en Raimon i d'en Raimon envers, si tu vols, Catalunya. Perfecte. En Lluís es presentà a Barcelona després d'estar prohibit i convidà a una sèrie de personalitats. L'acte d'en Lluís fou un acte d'agraïment i reconeixement a una sèrie de gent. Després canto jo. Haig de tornar-los a convidar? Perquè després hi cantarà algú altre. O nosaltres pretenem fer un acte artístic i cantar? Jo no vaig convidar a aquella gent (que estaven però, a la fila 32 o a la 27) perquè ja estava fet. No perquè hi hagin uns polítics a primera fila serà un acte més o menys crític, doncs el protagonista és el públic. No cal repetir les coses. De la mateixa manera, el públic no s'ha d'acostumar a repetir el mateix eslogan perquè és ridícul. Armar el merder pel merder és absolutament negatiu. Que en un recital meu es cridi "ea, ea, ea, el bunker se cabrea" no té cap sentit perquè el bunker està a Madrid i no es cabreja perquè jo faci un recital al Palau dels Esports; el bunker ni se n'entera. Que es cridin coses addients. Perquè no es crida "llibertat, amnistia i Estatut d'Autonomia"? Tots hem hagut de parar moltes vegades els crits. Això dels crits està molt bé i és una manera que té el públic de fer arribar al cantant el seu acord. Però és una corda fluixa. En absolut vull dogmatitzar, però quan la gent crida crec que s'ha de respectar el cantant i s'ha d'intentar no cridar quan el cantant canta.

De vegades sembla com si t'emprenysés que la gent t'aplau-deixi...

Mira, jo sóc molt nerviós i a la vegada molt tranquil. Quan em vieg filmat, per exemple, mai m'hauria imaginat que fes el que havia estat fent. Al Palau estava tant tranquil —exteriorment— que estava preocupat perquè semblava com si me n'estés enfotent. Els aplaudiments m'agraden molt, però també me la porten una mica fluixa. Però això ja és una

cosa de manera de ser de cadascú. Es que fa molts anys que canto!

A tu t'han xiulat algun cop?

No... M'imagino que si anés a una "boite" em tirarien els vasos, però per regla general qui ens demana per actuar és perquè li agrada en Pi de la Serra. Però allò que et fotin una pitada, això no... Un cop hi havia un tio que anava xiulant. Vaig parar i li vaig dir: "Que et paga el governador?". No va xiular més.

Quan actueu a Madrid, quina impressió en treieu?

Cap d'especial. Que està ple de madrilenys. Que són col·luts com a qualsevol altra lloc. No hi ha diferències. L'única diferència que hi ha és que no t'entenen i llavors és igual Madrid que Segovia o Salamanca.

No, ho deiem en el sentit que hi ha gent que es queixa que no entén la qüestió catalana.

Mai no he tingut cap problema amb això. Mai. Sí... recordo, fa temps, a alguna actuació un tio va xiular i deia "i habla en cristiano!", però li van fotre una pitada! Hi ha una absoluta comprensió, inclús exagerada. Va haver-hi un temes a Madrid que s'aprenia el català perquè feia "progre". No hi ha cap problema; fa poc vaig actuar a Burgos i en el col·loqui que vaig muntar se'm demanà que expliqués l'Estatut del 32, l'Assemblea de Catalunya i els partits polítics que hi havia a Catalunya.

Però els periodistes encara preguntes perquè cantes en català.

Sí, això sí. Però és que de periodistes n'hi ha de molt burros! Et diuen "no lo entiendo" i llavors, si estàs de bon humor, li expliques. "Es que no lo entiendo" diuen, i aleshores contestes "es que tu no has d'entendre res; el problema és meu, no teu".

I quan vas a l'estranger, com fas arribar el text de les teves cançons?

Quan no parlo la llengua del país és més complicat. Nosaltres tenim tres coses: el text, la música i la interpretació. Si falla el text, queden la música i la interpretació. I si no saps l'idioma del país on vas, te l'has d'empescar d'alguna manera. A sudamèrica no hi ha cap problema i a USA hi ha un tio al costat que va traduint les teves explicacions. S'ha fet de tot, inclús s'ha projectat el text de les cançons. I, a més a més, la gent sempre té el "cuadernillo" amb les cançons a la mà.

Hem arribat a la conclusió al llarg de l'entrevista que la situació d'alguns cantants catalans és realment greu. No sabem amb quin dret es pot prohibir a una persona d'exercir el seu treball.

El cas de Francesc Pi de la Serra i d'altres companys seus és aquest.

Pocs dies abans, quan acabava d'arribar de Gàlícia, amb motiu d'una altra entrevista, ens havia dit que les raons que donaven els responsables de l'existència d'aquesta situació eren: "les seves, la força, el poder..."

Nosaltres creiem que aquest dret a expressar-se públicament i a poder treballar lliurement són una de les primeres coses que hem de mirar d'aconseguir per tal d'arribar a d'altres llunyans objectius que possibilitin una situació on dins les nostres raons ni hi tinguin cabuda "les seves".

Ah!, me'n descuidava, en un moment en el qual en Pi de la Serra va sortir de l'habitació on érem, per cercar no sé què, vam descobrir, desbordant l'atapeïda paperera, un paper rebregat amb una estrofa d'una cançó inèdita d'en Pi de la Serra, que parlava del Vallès.

Dissimuladament, ens n'apoderarem. No se sap mai si amb el temps pot arribar a tenir algun valor. Perdonan's, Quicu, no ho farem mai més.

les festes de maig amb enyorança...

3

Al Guinardó estem de festes. L'Associació com els dos anys anteriors, ha preparat un programa d'activitats de lleure i d'expansió col·lectiva. Però en aquets moments d'alegria és precisament quan trobem més a faltar a aquells socis que per causes diverses dins d'uns mateixos objectius, estan fora del país. Ja que no amb la seva presència física hem procurat que almenys per escrit estiguessin entre nosaltres. Quan hi siguem tots les Festes també seran més complertes!

1

Desde Catalunya Nord als socis de "Joan Maragall" i veïns del Guinardó.

Companyes, us escrivim aquestes lletres perquè vegeu que encara que per força en un altre Estat, continuem lligats al nostre barri i preocupats pels nostres problemes. Esperem que aquestes Festes de Maig siguin una manifestació a tots els nivells dels desitjos de llibertat del nostre poble i concretament un avanç en la solució dels problemes que tenim plantejats al nostre barri, que només resolldrem quan els qui hi habitem tinguem a les nostres mans el poder de decisió i gestió en tots els aspectes del barri.

Alguns de vosaltres ja sabeu els motius pels quals ens varem veure forçats a marxar: la lluita per aconseguir la llibertat al nostre poble -els Països Catalans-. Ja és conegut per vosaltres el cas de tortures d'una altra companya del nostre barri, el del nostre exili i tants d'altres fets.

Nosaltres des de Catalunya Nord ens considerem totalment lligats al barri i a la lluita que s'està duent a tots nivells, per la millora del barri, pel retorn dels exiliats, per l'amnistia, etc.. Considerem-vos com uns socis més, i des d'aquí treballarem per l'Associació al nivell que ens demaneu.

Però sobretot, penseu que no més serà la lluita que vosaltres duu aquí per l'amnistia i el retorn dels exiliats el que permetrà que poguem tornar a treballar junts a l'Associació i que poguem reincorporar-nos a la lluita per aconseguir una autèntica gestió popular i democràtica del nostre barri.

Salutacions dels vostres companys. Esperem retrobar-nos ben aviat.

Josep i Dolors

2

Estimats socis i veïns:

Aviat farà dos anys que som fora del país. Ens hauria agradat abans de fer-ho poder-nos despedir i explicar-vos perquè ho feiem: no va ser per gust ni per comoditat que varem tenir d'abandonar el nostre barri, la nostra ciutat i el nostre país, sinó per aquelles causes que han fet que molts i moltes d'espanyols hagin tingut de seguir el mateix camí: per lluitar per una societat millor, de la mateixa manera que vosaltres aquí al Guinardó lluiteu per aconseguir un barri millor, un barri fet per els veïns, que sigui reflexe d'aquesta societat la qual tots plegats dia a dia anem constituint.

Darrerament, amb les grans movilitzacions populars arreu del país s'ha generalitzat l'ansia per arribar a conquerir allò que ens manca i que a Catalunya és concreta amb l'Amnistia, la Llibertat i l'Estatut d'autonomia. Aquest crit que heu llençat per tot Catalunya us podem dir que ha donat la volta al món i que us heu guanyat l'admiraació de tots els pobles que lluiten per la llibertat.

També nosaltres encara que molt lluny i en unes condicions molt diferents a les vostres, treballarem perquè un dia, no molt lluny, poguem conquerir la llibertat.

Es això el que no ens deixa perdre els ànims i, malgrat la distància, ens fa sentir veïns vostres i membres de l'Associació, doncs tenim una mateixa tasca a dur a terme.

Fins aviat! Continuem sense defallir fins a poder cridar tots junts pels carrers del barri que hem aconseguit l'Amnistia, la Llibertat i l'Estatut d'Autonomia.

Una forta abraçada a tots.

Roser, Oriol, Joana i Magall.

Estimats amics,

Encara que des de lluny voldriem fer-vos sentir la nostra veu, especialment en aquesta ocasió en que en el barri es celebren les "festes de maig" a les que hem volgut sempre donar un sentit de trobada, d'expansió i de diversió col·lectiva. Pensem que si en el passat era necessari dedicar uns dies de maig a aquest "des-cans" col·lectiu, en aquests moments en que les movilitzacions populars en tot l'Estat espanyol i en gran mesura a Catalunya i Barcelona, han adquirit una força i una intensitat difícilment imaginable fa pocs mesos, té més sentit el reposar una mica, el deturar-se en l'activitat reivindicativa, precisament per després reprendre-la amb majors energies.

No volem en aquesta carta que precisament vol ser una salutació fer un repàs de les necessitats per les que el moviment ciutadà lluita però tampoc volem deixar correr l'ocasió per fer referència a una d'elles que ens afecta directament: l'amnistia. Potser perquè ens hem vist obligats a deixar el nostre país i, segurament, perquè coneixem el que s'anomena l'autèntica cara de l'Amnistia, la més cruel i inhumana, pensem que l'instància de la reconciliació nacional concretada en l'Amnistia és urgent i necessària.

Tan sols amb aquesta premisa podrem abordar les grans qüestions que avui tenim plantejades i que requereixen solucions ràpides. Per la democràtica gestió de l'activitat municipal, per la participació popular a tots els nivells i en tots els camps de la vida col·lectiva (ensenyança, sanitat, urbanisme, etc.) per a Catalunya i per a les altres nacionalitats serà el primer pas cap a una altra situació.

No ens volem allargar més. Tant sols desitjar-vos que durant les festes de maig us divertiu i desitjar-vos a tots (vosaltres i nosaltres) que per les properes, si no és abans, els esforços que realitzeu per la consecució de la tan necessària amnistia hagi donat fruits i poguem celebrar-les tots junts en un clima infinitament més lliure que l'existent avui.

Desde Itàlia un càlid record.

Carlos i Adela

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

l'assemblea de catalunya

A l'Assemblea ordinària de l'Associació, celebrada fa poc, es discutí àmpliament l'adhesió a l'Assemblea de Catalunya, com a única entitat representativa i màxim organisme unitari de què disposem actualment els catalans. De les discussions en sortí la decisió de que l'Associació iniciés contactes amb l'Assemblea de Catalunya per a una posterior integració, cosa que ja s'està fent.

D'entre les coses que es van dir, nosaltres en vam recollir la queixa de la manca d'informació sobre què és i el com i quan de l'Assemblea de Catalunya. Per a subsanar una mica aquesta manca d'informació, aquí va el nostre grà de sorra.

CINC ANYS DE LLUITA

Sense arribar a les desenes de milers de manifestants dels dies 1 i 8 de febrer, les jornades programades per l'Assemblea de Catalunya els 2, 3 i 5 per a uns ajuntaments democràtics obtingueren un ampli ressó. I al mig un altre diumenge per a passejar l'exigència de l'amnistia pels carrers de Barcelona.

Amb aquesta campanya per a uns ajuntaments democràtics l'Assemblea recollia, un cop més, les aspiracions de la gent. En aquest cas, la democratització municipal és una necessitat cada cop més sentida i urgent. Aquesta democratització es concreta en els següents termes:

- Reconeixement i participació de tots els partits polítics sense exclusions a les eleccions municipals amb plena llibertat d'expressió i propaganda.
- Eleccions per sufragi universal de la totalitat dels consistoris.
- Liquidació del sistema corporatiu dels terços.
- Dret de votar a partir dels 18 anys.

De moment, la pressió popular a favor dels quatre punts bàsics de l'A. de C. ja comença a produir els seus efectes, obligant als consistoris actuals -no escollits- a aprobar i a demanar l'amnistia o l'Estatut.

La força de l'Assemblea està aquí, en la seva representativitat, en la capacitat movilitzadora. Actualment pot dir-se que no hi ha quasi cap força democràtica que no estigui amb l'Assemblea.

Des del seu naixement el 7 de novembre de 1971, fins ara l'Assemblea ha anat arreplegant forces, malgrat la repressió i malgrat les dificultats que porta el posar-se d'acord gent de molt diferents tendències polítiques.

Ara i aquí, l'Assemblea de Catalunya no està lliure de crítiques i contradiccions, però val a dir que en la lluita per la ruptura democràtica -única alternativa possible a l'actual període de transició i "democràcia a l'espanyola"- l'Assemblea és la instància més unitària de Catalunya. Sens dubte, la creació de la "Platajunta" obre unes perspectives noves a la lluita i a aquest "òrgan de la resistència catalana" que és l'Assemblea, tal com la definia un dels que més vinculats hi estan.

ELS QUATRE PUNTS DE L'ASSEMBLEA

- 1.- LA CONSECUCIÓ DE L'AMNISTIA GENERAL PELS PRESOS I ELS EXILIATS POLÍTICS.
- 2.- L'EXERCICI DE LES LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES FONAMENTALS: LLIBERTAT DE REUNIÓ, D'EXPRESSIÓ, D'ASSOCIACIÓ -INCLOSA LA SINDICAL-, DE MANIFESTACIÓ I DRET DE VAGA, QUE GARANTEIXIN L'ACCÉS EFECTIU DEL POBLE AL PODER ECONÒMIC I POLÍTIC.
- 3.- EL RESTABLIMENT PROVISIONAL DE LES INSTITUCIONS I DELS PRINCIPIS CONFIGURATS EN L'ESTATUT DE 1932, COM A EXPRESSIÓ CONCRETA D'AQUESTES LLIBERTATS A CATALUNYA I COM A VIA PER ARRIBAR AL PLE EXERCICI DEL DRET D'AUTODETERMINACIÓ.
- 4.- LA COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE TOTS ELS POBLES PENINSULARS EN LA LLUITA DEMOCRÀTICA.

CRIDA DE TRESORERIA ALS SOCIS

Conforme parlàrem a l'Assemblea Ordinària, demanem a tots els socis un esforç a fi d'ajudar l'actual situació de Tresoreria ja que només així, donats els mitjans de què hom disposa, podrà millorar la gestió que té encomanada.

Fem dues consideracions que demanem que es tradueixin omplint la part inferior d'aquesta pàgina.

1. La quota fixada per tothom és de 25 pts/mes. Seria difícil proposar-nos col.laborar amb una quota doble, triple segons les possibilitats de cadascú?

2. La gestió administrativa i de carrer de cobrament és difícil ... podríeu ajudar-nos encomanant el pagament de les vostres quotes al vostre Banc o Caixa? Així ens simplificariu molt la tasca: només cal omplir aquest paper i fer-lo arribar a l'Associació: c/ La Bisbal 42-44.

Per qualsevol dubte truqueu a Joan Ferré al Tl. 255 65 40

Agraïts per la col.laboració!

EL SOCI
VOL COL.LABORAR A LES DESPESES DE L'ASSOCIACIÓ AMB LA
QUANTITAT DE PTES. AL
MES, A COBRAR JUNT AMB EL PROPER I SEGUENTS REBUTS.

Atentament els saluda,

(signatura del soci)

Banc o Caixa

Domicili

Senyors,

Els prego que atenguin amb càrrec al meu compte corrent o llibreta nº, els rebuts que els presentí per cobrar l'Associació de Veïns "Joan Maragall", a nom de

Firmat

TITULAR DEL COMPTE

**cavall
de
cartró**

Rda. Gen. Mitre, 158 (central)
T- 248-06-76

Av. Infanta Carlota, 124
T- 321-52-95

Av. Gaudí, 75
T- 255-92-50

Rbla. de Catalunya
T- 217-92-11

***tenim la joguina que
convé a cada infant***

VENIU I EN PARLAREM . . .

***Cuadernos de
Pedagogía***

LA REVISTA DE LOS QUE RECLAMAN UN CAMBIO
EDUCATIVO EN ESPAÑA.

TEMAS DE ACTUALIDAD COMO LA GRATUIDAD, LA
CALIDAD DE LA ENSEÑANZA, LA GESTIÓN DE LA
ENSEÑANZA Y LOS PROBLEMAS DE LOS ENSEÑAN-
TES SON TRATADOS MENSUALMENTE.

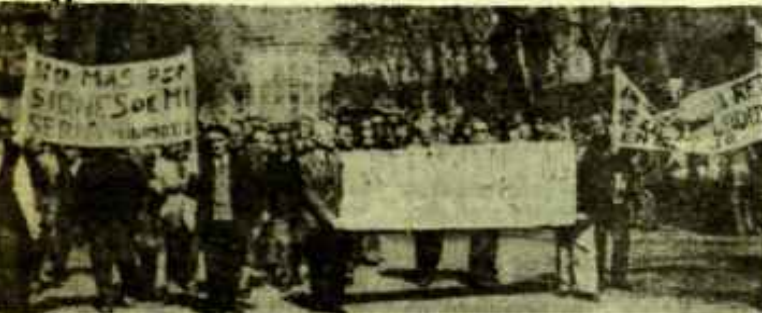
MÉTODOS DE ENSEÑANZA, LA FORMACIÓN DEL EN-
SEÑANTE,

LA VOCALIA DE DONES INFORMA

Com a resposta viable a la *taula rodona* del mes de març sobre FORMACIÓ PROFESSIONAL DE LA DONA, s'ha creat un secretariat d'informació permanent on poden fer consultes tots els dimecres de 4 a 6 de la tarda, al local de l'Associació.

El proppassat dia 7 d'abril vam enviar una convocatòria a tots els socis per a una reunió de cara a formar una *vocalia de jubilats*. Fem de nou una crida a tots els jubilats del Guinardó a participar-hi!. Mentre no estigui constituïda podeu informar-vos tots els dimecres de 4 a 6 de la tarda a l'Associació.

Ja existeix a nivell de Barcelona centre, Sta. Coloma, Bon Pastor una coordinadora de vocalies de jubilats que ja ha fet sentir la seva veu amb l'acte del dia 28 de març al cinema "Gayarre" de Sants i amb la manifestació del dia 31 per les reivindicacions pròpies.

Organitzades per entitats no governamentals (vocalies, centres i grups de dones) tindran lloc del 26 al 30 de maig les JORNADES CATALANES DE LA DONA. A partir del 15 d'abril podreu trobar més informació a la premsa i a la ràdio. Aquestes jornades consten de diverses ponències i comunicacions. Els temes fan referència a la dona i la legislació, el treball, la família, l'educació, els barris, els mitjans de comunicació, la política, la societat. Nosaltres començarem a dissenyar-ho a partir del 24 d'abril, tots els dimecres a les 4 de la tarda.

LES ASSOCIACIONS DE VEÏNS A BOLÒNIA.

Una àmplia delegació d'Associacions de Veïns (gairebé 300 persones) dels països catalans es traslladaren durant els dies de Setmana Santa a la ciutat italiana de Bolònia a fi d'intercanviar (i d'aprendre, es clar) experiències sobre el treball als barris i gestió municipal.

Tres socis de la nostra associació portaren la representació del Guinardó a aquestes trobades. Al pròxim Butlletí hi dedicarem un ampli comentari.

III FESTA AL GUINARDÓ

Del 23 al 27 d'abril, al voltant de la diada de la Mare de Déu de Montserrat el grup TORXA ha organitzat amb la col·laboració de les corals Cucut i Gatzara, el Centre de Cultura Popular Montserrat i la nostra Associació, un complet programa de festes. Sardanes, concert amb l'Orfeó Gracienc i Coral Cu-cut, festival infantil amb els "Ara va de bo"... són alguns dels actes més destacats. Cal assenyalar també la pintada de la valla dels terrenys annexes a l'Església de Montserrat el dia 24 matí, que donà color a un solar llargament reivindicat pel barri.

GRUP
TORXA

ESTUDI DEL BARRI

En aquests moments s'està ultimant un ampli estudi que un grup de Sociòlegs amb la col·laboració activa de l'Associació fan sobre el Guinardó.

De molt temps ençà trobavem a faltar les dades, característiques i condicions que determinen la vida del barri, i més ara que volem emprendre l'elaboració d'una alternativa d'acció municipal.

Quan s'hagi acabat ja en sortirà un ampli resum a les pàgines d'aquest butlletí.

TINC
MOLTES
GANES
QUE VINGUEU
A VEUREM

SÓC NOU ACÍ,
ACABO
D'ARRIBAR I
M'HI TROBO
TANT BÉ!

JA VEUREU
COM VOSALTRES
TAMBÉ US HI
TROBAREU
BÉ AMB MI

TINC COSES
MOLT BONIQUES
I US SOLUCIO-
NARE PRO-
BLEMES

EL QUE JO
US PUC OFERIR
US FARÀ L'AM-
BIENT DE LA VOS-
TRA LLAR MOLT MÉS
AGRADABLE

AH!
TAMBÉ TINC
I... MÉS
COSES

VENIU, VENIU
A VEUREM

ENTRADA LLIBRE

SÓC
Fusta

MOBLES
COMPLEMENTS
I... MÉS COSES

SARDENYA, 550
VENIU?

MOLT A PROP
DE SANLLEHI

ENS ADRECEM ALS JOVES DEL BARRI

Després d'haver celebrat la 4a. SETMANA DE LA JOVENTUT del Guinardó, la nostra vocalia veu necessari formar una àmplia coordinació de tots els centres juvenils, acadèmies, centres esportius..., per tal d'anar junts cap a un Congrés de la Joventut a nivell de Catalunya.

Què entenem per un Congrés de la Joventut? Senzillament la recollida d'una sèrie d'activitats portades a terme per la joventut en els seus barris, a través de les quals es posen de manifest els problemes que atanyen específicament a aquest sector de la Societat. En el Congrés es recollirien i es portarien vies de sol.lució discutides per la Joventut.

Nosaltres coneixem la problemàtica de la joventut concretada en el nostre barri. Veiem la necessitat de que aquest Congrés es dugui a terme com a mitjà de solució a aquesta problemàtica, però veiem, també, que aquest no podrà dur-se a terme e no tindrà cap valor en quan no hi hagi una participació de tota la joventut.

Ens agradaria que tu, com a jove qu ets, que coneixes les teves necessitats, ens ajudessis a fer-les conèixer als altres per tal de poder-les solucionar.

T'ESPEREM ELS DISSABTES A L'ASSOCIACIO!

Durant la 4a. Setmana de la Joventut varem realitzar un sorollós "cerca-vila" (passacarrers). Amb motiu d'aquest acte hem rebut una poesia que donem a conèixer com a senyal d'agraïment cap a qui l'ha escrita (de qui només sabem que es diu Quim) i també a molts d'altres que saben veure les ganes que tenim els joves de construir una Societat millor i més lliure:

JOVENTUT

*Feu soroll, molt soroll
Pels carrers del nostre barri
Pels de Barcelona, pels de tot Espanya.*

*Que han sigut molts anys
Masses anys de silenci
Com de cementiri*

*Doncs que no tant solament
tenim adormit el cos
sinó també el cervell i, el que
es pitjor, el cor*

*Sou vosaltres els qui amb els
vostres crits have de despertar
les nostres velles esperances d'ara
i de sempre.*

Gràcies,

Quim 22-2-76

ESPLAI

El diumenge, dia 4 d'abril, els nois i noies del grup d'esplai varen presentar l'espectacle anomenat "viatge a Teomti". L'èxit d'assistència i de crítica és el premi a les llargues hores que han gastat en preparar-lo.

Durant tot l'any el grup d'esplai ha mantingut un bon ritme d'activitat, que ara anirà encara en augment a mesura que s'acosten les Colònies d'estiu. Ep! és qüestió de començar a pensar-s'ho!

AVUI, diumenge, 25 abril 1976—

Prosperitat ja té semàfor

Per fi, dissabte, dia 1 de maig, semàfor. Després de tres setmanes de lluita al carrer per part dels veïns, trillant la circulació i fent manifestacions, ahir es va arribar a un acord amb els representants de l'Ajuntament.

El divendres dia 23 dos tècnics de l'Ajuntament van recórrer la zona amb una comissió de veïns, i ahir es van tornar a reunir a la Casa de la Vila amb el president de la Federació d'Associacions de Veïns senyor Pons, i la presidenta de l'Associació de Nou Barris. A més de la instal·lació d'un semàfor a la cruïlla del carrer Vinyeda amb Joaquim

Valls, on hi ha la zona lliure del barri i un col·legi, s'ha estudiat una nova ordenació circulatoria per tota la zona. S'intentarà que, dins del barri, només hi hagi els cotxes de veïnat, car fins ara era una de les sortides-drecera de la ciutat, i per aconseguir-ho es limitaran al màxim els carrers d'entrada i sortida i es convertiran tots —excepte un que no és asfaltat— en direcció única, i amb un límit de velocitat de 40 Km./h.

Provisionalment i mentre no funcioni el semàfor hi haurà permanent una reserva de policia municipal per regular el trànsit dels punts més conflictius.

NO ENS CANSEM: VOLEM EL PARC

Segueix endavant la Campanya per obtenir el Parc de les Aigües. Un bon grup de veïns d'aquella zona junt amb la vocal·lia d'urbanisme estan promovent diverses accions i festes, com ara la ballada de sardanes del dia 7 de març (de la que en tenim aquesta mostra gràfica) i el festival infantil del dissabte dia 24 d'abril. Quan podrem, Sr. Viola, fer tot aquest sarau dins del Parc?

JOSEP MARIA HUERTAS,
EN LIBERTAD PROVISIONAL

Des de les pàgines del Butlletí (petit medi periodístic) saludem amb jola la sortida de la Presó del periodista Josep M. Huertas, després de 8 mesos llargs de privació de llibertat. La rebuda que se li tributà a les mateixes portes de la Model són prova de l'apreci que periodistes, veïns del Poble Nou (on resideix), i molts barcelonins li tenen. En Josep M. coneix molt bé el nostre barri ja que durant forces anys havia participat en la vida del Guinardó.

AMEN AL PLA COMARCAL

El dia 20 d'abril el Pla de la Corporació Metropolitana va donar una aprovació unànime al Pla Comarcal, en front de les 21.000 al·legacions que havia rebut durant el temps d'informació pública. S'espera que el dia 27 del mateix mes l'"Ente Desconcen-

trado" que presideix el governador dicti l'aprovació definitiva, d'aquest Pla tan polèmic que durant 16 anys ha d'orientar (?) el creixement de Barcelona. Les autoritats diuen "Si" quan els ciutadans diuen "No" (per contrast al "No" al català quan els barcelonins diuen "Si"). Un desacompasament que fa cridar: "DIMISIO!".

"VOLEM GUARDERIES PER TOTHOM"

Durant la darrera setmana d'abril i la primera de Maig les Guarderies de Barcelona estan disposades a sortir al carrer per donar a conèixer la crítica situació en que es troben a falta d'ajuda oficial. S'ha previst una concentració a la Pça. St. Jaume el dia 27 d'abril, una assemblea pel dia 5 de maig així com demanar autorització per una manifestació el dia 9.

Algunes guarderies del Guinardó s'han afegit a aquesta campanya. El dimecres dia 21 d'abril sortiren pels carrers del barri amb pancartes i gorres fins a la Pça. del "Nen de l'aro". A la fotografia es veu com passen el "Volem Guarderies per tothom" per l'Avda. Verge de Montserrat.

Neguit entre el veïnat de "Flamagas"

Tots recordem la lluita duta a terme per aconseguir que Flamagas precintés el Tanc subterrani de gas. Doncs, be ara corre el rumor de que torne haver-hi un tanc de gas. Dies enrera els veïns van observar com entraven un gran diposit que posava "Cuba tipo Campsa-Propano" amb una capacitat d'uns 40.000 litres. Mes tard els mateixos veïns han vist com instal·laven uns taulells amb unes tuberies i aixetes com destinades a la recarga d'encenedors.

Cal estar alerta i si es confirme el rumor actuar en conseqüència.

Calaix de sastre ...

"BARCELONA, GENER 1976"

Un nou disc d'en Lluís Llach que recull els històrics recitals del Palau d'esports dels dies 15, 16 i 17 de gener. La gravació en directe fa que per damunt de la qualitat musical predomini el testimoni càlid d'unes hores profundament viscudes.

* * *

"LA LUCHA DE LOS BARRIOS"

Barcelona 1969-1975

El nº 34 de la revista CAU de (novembre-desembre, 1975), que publica el col·legi d'aperalladors està dedicat a estudiar les lluites dels barris durant aquests darrers anys, fent una relació força completa dels principals conflictes i reivindicacions que s'han produït. El tractament sistemàtic del treball ajuda a veure les condicions concretes en que s'han realitzat les lluites i l'èxit (poc freqüent) o l'èpica (més sovint) de cada una d'elles.

Es obra d'un equip compres per: Alibés, Mi-guéllez, Pardo, Santolària i Sabaté amb la coordinació de Rafel Prades.

"TOTS ELS BARRIS DE BARCELONA"

El dia de St. Jordi va sortir a la venda el llibre - estudi sobre els barris, escrit per en Josep M. Huertas i en Jaume Fabre. De moment han aparegut els dos volums dels set amb que està programada l'obra:

I : Clot - Sagrera - Poble Nou - Sants - Hostafrancs - Bordeta.

II: Gràcia - St. Andreu - Horta - Vilapiscina - Guinardó.

Es tracta d'una col·lecció recomanable a tot aquell que volgui tenir una idea completa del passat i present de la Ciutat. Els seus autors (ben coneguts a Barcelona i especialment al Guinardó) han estudiat el tema amb detall i objectivament: el creixement urbanístic, les lluites socials, la vida associativa, els problemes pendents,

ROTULOS LUMINOSOS

ROTULOS MURALES

Y CUALQUIER TIPO DE ROTULO

SE LO OFRECE

**ROTULOS
LUMINOSOS**

VIÑEDA, 44 BIS BARCELONA-16 ☎ 350 92 99

LLIBERIA · 2
copisteria reprografia

OFFSET, EL SISTEMA MÉS PRÀCTIC
D'IMPRESSIÓ PER A:

- CARTES PERSONALITZADES
- FULLETONS DE TOTES MENES I AMB COLORS
- CIRCULARS, PROPAGANDA

CÒPIES DE PLÀNOLS

FOTOCÒPIES

TOT PLEGAT US HO OFERIM AMB LA MILLOR
QUALITAT I RAPIDESA.

SARDENYA, 536 Tel.: 213 01 14 BARCELONA - 12
VIA LAIETANA, 24 Tel.: 310 21 47 BARCELONA - 3

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

30 anys de cine al guinardó

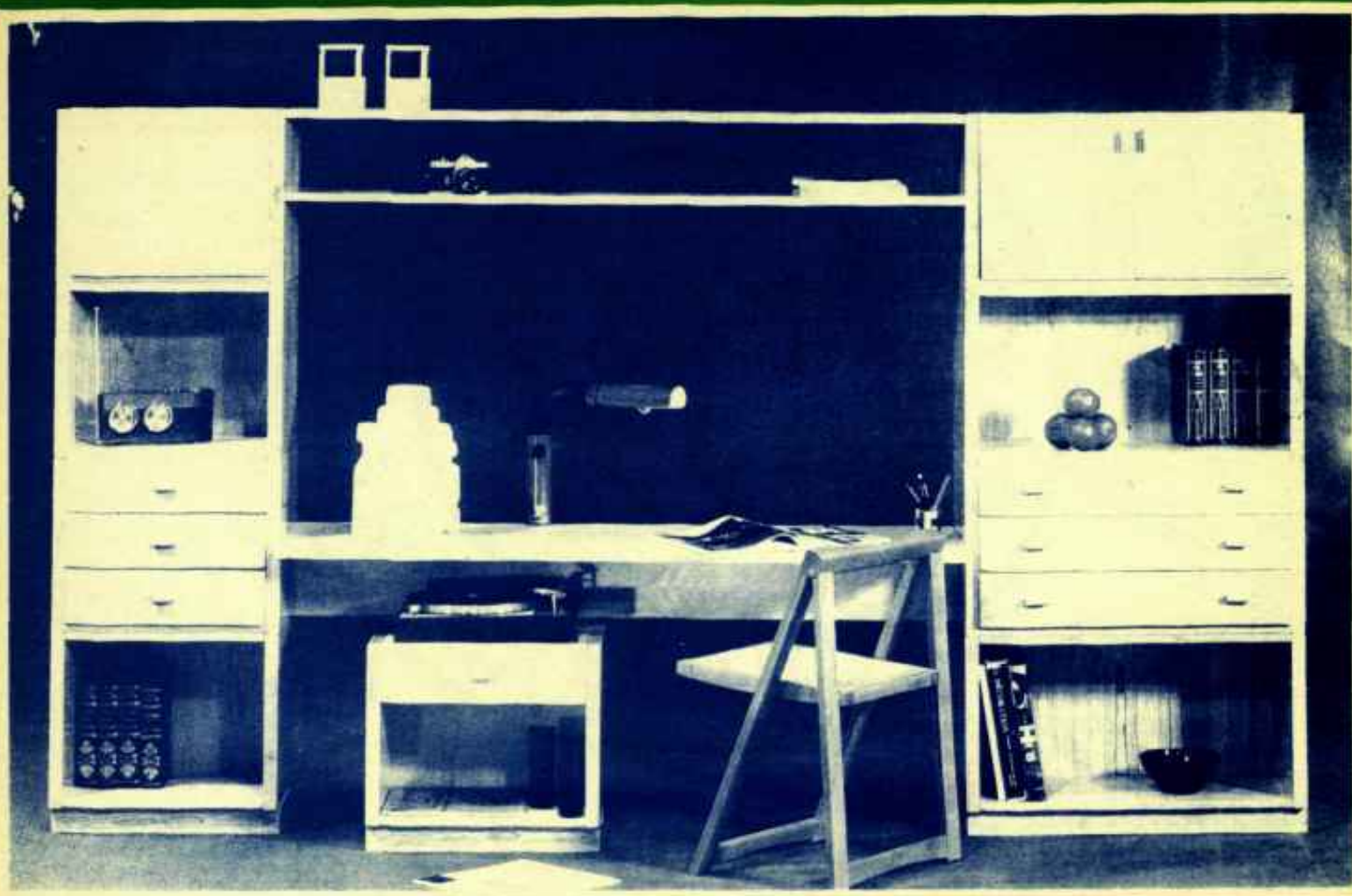
AVANCE/INTERVENCION PARA INTERVENIR EN EL CAMBIO.

¡Ya está a la venta!
100 Pesetas

Editorial Avance

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Xicalla

Mobles per a petits i grans

Av. Verge de Montserrat 157 - Barcelona 13

Tel. 256 12 68

